

Издаје сваки дан осим недеље и празника и стају:
За Србију:
 На год . . . . . 2 дук. у злату.
 „ по год. . . . . 1 „ „ „ „
 „ четврт год. . . . . 30 гр. чаршиски.
За стране земље:
 Аустро-Угарску за годину са поштарином . . . . . 16 ф. у сребру.
 Румунију год. са поштарином . . . . . 45 франака.

СРПСКЕ НОВИНЕ

Предлата се налазе у управи државне штампарије у Београду.

За огласе плаћају се од реда: први пут . . . . . 12 пр. пор. а после за сваки пут . . . . .

Писма се примају само која су плаћена.

ИЗВОД

Примања и давања касе Управе Фондова за месец Март 1875. год.

Број	П р и м а њ е	П о р е с к и		Број	И з д а в а њ е	П о р е с к и	
		ГРОША	ПАРА			ГРОША	ПАРА
1.	Остатак касе месеца Фебруара 1875. године	632.330	28	1.	Поверитељима управним	283.821	9
2.	Примљено је интереса и одилате	243.877	31	2.	Зајам приватним лицама	402.293	—
3.	Примљено је на руковање	165.902	38	3.	Трошак канцеларијски	3368	2
4.	Канцеларијски приход	335	39	4.	Налази се у готовом новцу	352.668	5
	Свега	1,042.150	16		Свега	1,042.150	16

НЕЗВАНИЧНИ ДЕО.

ПОЛИТИЧНИ ПРЕГЛЕД.

Са руским листом „Голосом“ у жељи да се углави руско-енглески сајуз подудара се и лондонски „Court Journal“, који каже, да у Енглеској мисле поћи путем нове политике, и да јавно мњење треба приуговорити како ће да увиди важност срдачнога сајуза са Русијом. „Масе народа морају поњати, да наша безбедност на истоку и наше непрекидно напредовање у томе правцу добијају јемства, ако би ми престали да узнемирујемо Русију и правимо и даље сметње њеним напредујућим плановима.“

По једном телеграму из Лондона од 3. о. м. у дољњем енглеском парламенту на интерпелацију Вајтову Бурке одговори, да су чланови прошлогодишње шећерне конференције у Брислу, у којој учествоваше владе онда скопчане, израдили нову конвенцију. Односно решење осталих влада није још познато, с тога било би преухитрено и прерано сада се још изјашњавати о том, да ли резултат конференције задовољава британску владу.

Бечки листови навешћују синод епископа православне цркве у Бечу из

цислајтанских земаља. Зна се, вели „Presse“, да је архи-епископ Бендела постављен за митрополита источно-православне цркве за Буковину и Далмацију; а у исто време, кад је то сједињење учињено, покренута је и мисао о синоду, који би се од времена на време састајао у Бечу и заступао саветовањем и уређивањем унутрашњих послова источно-православне цркве у Цислајтанији. Пошто су предходни послови, који се на то односе, већ окончани, то ће се, по „Volksfr“-у, први синод источно-православне цркве кроз кратко време састати у Бечу. Митрополит Бендела скорим ће доћи амо, тако исто и оба епископа из Далмације.

Као што јављају из Загреба тамошњи земаљски сабор закључен је 3. о. м. У краљевском рескрипту, којим је бач сабор закључно, каже се, да је земаљски сабор мудро обазирјући се на државне интересе и благо земље радио тако како ће државноправни одношај краљевина Хрватске и Славоније ка Угарској да постави на тврду основу и тиме да даде земљи жељено успокојење. Тим патриотичним радом пробијен је пут к извршењу нужних преображаја у управи

и поравнато објашњење у гајењу права. За доказ су тих похвалних тежења разни закони, створени за време садашега саборовања, који у свим грамама автономнога законодавства равнају пут к уставном развијању и уређењу добре управе, к моралном и материјалном напредовању и к плодном раду будућега земаљскога сабора. Њег. вел.-ство изјављујући земаљскоме сабору своје краљевско задовољство изриче да је трогодишња периода свршена и земаљски сабор да је разрешен. После узвика да живи краљ посланици одоше на свечану службу у цркву.

Као што јављају из Цариграда посланство из Кашгара већ је одпутовало из Цариграда. Приватне вести, као што се каже, јављају, да је оно однело многе драгоцене поклоне, међу којима каже се да се налази и много кеса турских златних новаца. Било би, вели бечка „Нов. Сл. Преса“ доиста велико чудо кад би још Турска имала новаца за бацање. — Као што из Цариграда јављају даље Хусејин-Авни-паша, који је пао у немилост, није онако рђаво прошао, као што се у почетку било мислило. Хусејин-Авни-паша разрешен је од дужности и замењен је у губер-

наторству другим једним пашом, како би о трошку султановом у којој европској бањи могао опет да поврати своје нарушено здравље.

Телеграфске и друге најновије вести.

Из Рима јављају 2. ов. мес.: Папа је јуче примио дипломатска тела, која му испоручише честитања њихових суверена о тридесетогодишњој слави ступања његовог на папски престол.

Из Версаља јављају, да је при настављеном претресању предложенога закона о вишој настави у француској народној скупштини 2. о. м. бискуп Дишанлу обарао исправку Ферријеву, која држави задржава право да дели академијске степене и изјаснио се за аманда Паријев, који предлаже смешану пороту. Министар просвете говорио је такође за исправку Паријеву.

Из Париза јављају 3. о. м.: „Journal officiel“ саопштава дневну заповест, издату од генерала Ладмираола приликом прегледања војске, држаног у недељу, у којој он у име маршала Мак-Махона честита војсци због њеног доброг изгледања и врло одличног држања.

Из Лондона јављају 2. о. м.: Херцог и херцогинја Единбуршка похо-

ПРАВНА ПИТАЊА.

РАЗУМЕВАЊЕ И ТУМАЧЕЊЕ ЗАКОНСКИХ ПРОПИСА.

Др. Никола Крстић.

Куповина без тапије и интабулација непокретног имања.

(§§. 202. 278. 299. 314. грађ. зак.)
(Наставак.)

Долази питане друго: може ли се непокретно имање, које је неко продао, за које је новце примио, и које је после продаје кућу предао, те га овај притежава, (обрађује и ужива) сматрати и после продаје за имање (за својину) продавчево само за то, што кућу на то продато имање није издао окружним судом потврђену тапију?

Или другчије: Које су правне последице за оног, који продаје (отуђује), и за оног, који купује (набавља) неко непокретно имање, ако куповина (набављање, пренос) није у свему по закону извршена?

Погрешан или неспрavan одговор на ово питање повлачи погрешне одговоре и на многа друга питања.

Да видимо пре свега: како се задобија својина на непокретно имање? и која су права, што их има сопственик као господар неког непокретног имања?

Познат је да се при набављању својине на непокретна добра прави разлика, да ли добра, што се набављају, имају или не свога господара: јер непокретна добра, која немају господара, како по

основу тако и по начину другчије се набављају по она непокретна добра, која имају господара. Па како је у овом саставу говор о набављању непокретног добра, које има свога господара, то ћу обратити пажњу само на оне законске прописе, који говоре о набављању непокретних добара, која неком већ припадају.

Узмимо да је неко — Петар — господар од неке њиве, и да његово право својине на њиву не доводи нико у сумњу. Петар као господар од њиве властан је њиву уживати, с њом по вољи располагати, сваког из располагања с њивом искључити, (§. 211. грађ. зак.) од њиве сваку корист узети, њу по својој вољи употребити, или неупотребити, *са свим* је или „од части“ на друго пренети и т. д. (§. 216. грађ. зак.) По овим правима, која припадају Петру као сопственику на њиву, Петар има несумњиво право њиву продати. Петар заиста и *прода* њиву Павлу, прими од њега новце, преда му њиву, и Павле оре и сеје њиву, и бере с ње плодове. Петар признаје, да је њиву Павлу продао; али му није издао на продату њиву тапију окружним судом потврђену. Има ли Петар права да узме од Павла њиву натраг? има ли после продаје Петар права да њиву ужива, да Павла из уживања искључи, да њиву оптерети, и. п. да допусти Јовану службеност на њиву, коју је Павлу продао, да збира са њиве плодове и т. д. Једном речи: Може ли се узети, да је Петар и после продаје остао господар од њиве?

У грађанскоме закону нема законска прописе; у науци правној нема правна начела; те да се може

онакво право Петру дати. Петар као сопственик властан је био продати њиву; продавши њиву, и признавајући продају за пуноважну Петар је престао бити у правној свези с продатом њивом. Павле исплативши њиву и примивши је у своју државину добио је на исту њиву права, која су пређе припадала Петру; од дана продаје, исплате, и пријема њиве Павле с њивом располаже, он вуче од њиве користи, он њиву ужива, и има права сваког од располагања и уживања њиве одбити. Петар, што се тиче те продате њиве, има још само према Павлу дужност, да Павла у својини утврди, и да га брани против сваког, који би га у држању купљене њиве узнемиривао, ал Петру на продату (отуђену) њиву не припадају баш никаква права. И да се догоди, да умре Павле, ту њиву неће наследити Петар, него Павлови наследници, па и сама држава пре, но Петар. Све наведено нико неће моћи порећи; а из свега излази, да је њива, коју је Петар продао, са свим престао бити Петрова, да је испала из круга Петрових права.

А ако стоји то, као што је не сумњиво да стоји, да Петар није господар од продате њиве ма да купцу није издао окружним судом потврђену тапију, онда могу га Петрови поверници на ту њиву за своје тражбе од Петра ставити интабулацију?

Из оног, шта је на пред о овоме говорено, излази се, да таквој интабулацији по законским прописима нема места.

(Наставак се.)

